

[Miljøministeren]

og derfor har vi da også for nylig i forbindelse med et andet problem, der netop skal diskuteres senere i dag, været ude med et landsplandi-aktivt.

Til fru Hanne Severinsen vil jeg sige, at jeg er enig i, at det drejer sig om løbende planlægning. Det er meget vigtigt, vi forstår det, og at vi hele tiden er i stand til at justere, ellers får vi selvfølgelig et statisk samfund, og det er ingen af os interesseret i, men det skal gøres så enkelt, at borgeren kan følge med.

Navnlig er det, som fru Hanne Severinsen understregede, helt afgørende, at kommunerne og amterne nu viser sig voksne til at løse opgaverne. Sådan tror jeg, fru Hanne Severinsen udtrykte det. Vi kan også sige det på en anden måde, nemlig at de er i stand til at løse opgaverne, så staten slipper for at skride ind. Det er også min målsætning. Jeg håber, at vi kan få det tilrettelagt på en sådan måde, at der bliver færre konflikter, end vi ser i dag.

Jeg synes sådan set, at parallellen til den økonomiske udmelding, som man også har fra statslig side, er god. Jeg er enig i, at der naturligvis skal være mulighed for forskellighed. Det er også derfor, vi lægger op til en meget stærk decentralisering, samtidig med at vi forsøger at finde nogle instrumenter, så vi samtidig kan varetage de nationale interesser.

Til hr. Knud Lind vil jeg blot sige, at man måske ikke direkte kan sammenligne hr. Knud Lind med Fælles Kurs, men man kunne i hvert fald sige, at Fremskridtspartiet er på kollisionskurs, når det drejer sig om miljø. Det bliver jeg nødt til at sige, for er der noget, Fremskridtspartiet ikke har fattet, så er det, at man ikke bare kan stå her og tale om, at man ønsker et godt miljø. Det er altså også nødvendigt at gøre noget, og er der noget, hr. Knud Lind ikke vil, så er det at gøre noget.

Men der er dog én ting, hr. Knud Lind har forstået, én eneste ting. Det er ordet »genbrug«. Det har hr. Knud Lind virkelig fattet, for ligegyldigt hvilken tale hr. Knud Lind holder her, så er det totalt genbrug af, hvad hr. Knud Lind har sagt hundrede gange tidligere.

Fru Marianne Jelvad har jeg sådan set allerede takket for indlægget. Specielt vedrørende hovedsynspunktet om, at problemerne jo altså i dag havner i statsligt regi, er det, det handler om, at finde nogle metoder, så vi på forhånd, om man vil, løser problemerne eller forhindrer,

at de havner på Miljøministeriets forskellige borde.

Også hr. Glønborg vil jeg godt takke for indlægget. Jeg er da glad for, at hr. Glønborg finder, at jeg er modig. Det kan jo ikke være en dårlig egenskab at have. Og udtrykket »baghaveproblem« kan jeg jo kreditere en kendt sanger for, som sagde, at han gerne ville have atomkraftværker, bare ikke i sin baghave.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er til miljøministerens underfundige ord, om vi nu havde forstået ordet »genbrug« i Fremskridtspartiet. Jamen har ministeren da ikke også forstået, at den trussel, som ministeren reelt udgør mod dansk erhvervsliv, også stadig er den samme, og så kan det jo ikke forandre sig ret meget. Det er derfor, vi hele tiden må forsøge på erhvervslivets vegne at bekæmpe den trussel om miljøflipperi, som miljøministeren går foran og løfter fanen for. Og derfor kan talen jo ikke blive ret meget anderledes, når ministerens intentioner ikke er blevet anderledes, siden jeg så ministeren starte.

Dorte Bennedsen (S):

Mit indlæg i anden omgang skal ikke blive langt. Men ministeren gav for lidt siden udtryk for, at – og det tror jeg er korrekt – det ikke før er set, at et Folketing og et udvalg har været så meget draget ind i det lovforberedende arbejde, som det er sket i dette forår. Der er to ting, jeg vil sige i den forbindelse.

Jeg synes, det er fint og udmærket, at ministeren har de intentioner, men så kan det jo ikke nytte noget, at ministeren bliver – nu bruger jeg et udtryk, der måske er lidt for stærkt – lidt småvred, når man siger kritiske ting til hende, og når man tillader sig at tolke forslagene også i deres mest negative form. Det må vel være hensigten med at inddrage os andre og på dette tidspunkt høre vore synspunkter at finde ud af, hvordan vi tolker det, der er lagt frem, og hvad vores reaktion er, jeg havde nær sagt, både i den bedste og i den mest negative tolkning.

Når ministeren derfor rømser en række smukke målsætninger og punkter op og siger, at naturligvis laver vi lovgivning, der har dem, ja, så kan jeg sige: Nå! Det må stort set være min reaktion, fordi det, jeg og mit parti må gøre, er at vurdere det ud fra de skitser af konkrete